

[Mose Hansen.]

ning for dansk landbrug, og også for det danske samfund i øvrigt, at det, der avles på dansk jord, kan omsættes til en rentabel pris, hvorved der samtidig skabes en rentabel husdyrproduktion, idet en rentabel kornpris er med til at regulere i dette tilfælde svineproduktionen og dermed skabe bedre priser for denne del af dansk landbrugsproduktion.

At disse vore tanker ikke er helt grebet ud af luften, ses af den økonomiske årsoversigt, der siger, at gode høstår bevirker en nedgang i indførslen af korn og foderstoffer, og deri ligger en betydelig besparelse i valutaudgifter, en besparelse, der kommer hele samfundet til gode; det siger os, at en god høst er af afgørende betydning ikke alene for landbruget, men for hele samfundet. I denne forbindelse må det være mig tilladt at sige, at jeg ikke forstår, at det nedsatte udvalg endnu ikke har taget endelig stilling til spørgsmålet om fastsættelsen af afgift på indført korn ved at skelne mellem det dårlige og det gode korn. Vort parti er af den opfattelse, at det vil være af afgørende betydning fodringsmæssigt såvel som prismæssigt, om det i kornloven blev forbudt at indføre ringere korn end kvalitet 3; i hvert fald bør afgifterne variere efter kornkvaliteten. Dansk landbrug og det danske samfund kan ikke nationaløkonomisk være tjent med at få så meget dårligt korn ind i landet til brug i produktionen.

Under første behandling af lovforslaget om rapsordningen nævnte min partifælle, det ærede medlem hr. Bækgaard, rapsordningens betydning for en fordelagtig sædskifteplan i landbruget. Vort parti er af den opfattelse, at under de vanskelige afsætningsmæssige forhold bør denne ordning indgå som et led i en langsigtet ordning af landbrugets problemer. Derfor må der påbydes en større iblandingsprocent i margarineproduktionen. Det vil betyde valuta-besparelse indtjent på dansk jord.

Jeg mener også, at spørgsmålet om en eksportpræmieringsordning — det har jeg draget frem nogle gange — bør undersøges nærmere og løses, idet en sådan ordning vil medvirke til en bedre og langsigtet landbrugsordning. Den nugældende hjemmemarkedsordning kan i så fald erstattes

af eksportpræmiering. Den dollarpræmiering, vi i sin tid havde, virkede ganske fortræffeligt.

Ud over det fremdragne vil jeg anføre, at hele samfundets sociale og økonomiske fremgang bør hvile på de vilkår, der fremover bydes vore eksporterhverv, i denne forbindelse særlig landbruget. Forstår vi ikke, at vi er i samme båd, men kun overlader arbejdet med at bruge årerne til eksporterhvervet, landbruget, så holder sejlskuden snart op. Vi kan ikke fortsætte med at pantsætte os til udlandet. Derfor må vi i fremtiden arbejde noget mere og undgå indenlandske prisstigninger ud over, hvad der er grundlag for i produktionens stigning, samtidig med at man på den anden side har låst landbrugets og eksportindustriens priser fast.

Jeg var under behandlingen af landbrugsrets hjemmemarkedsordning i maj 1962 inde på, at de ordninger, som landbruget dengang fik, i høj grad var dikteret af synspunkter i LO. Jeg er blevet imødegået; det var ikke rigtigt, sagde man, men den mellemliggende tid har jo vist, at den såkaldte helhedsløsning, vi nu står over for også med hensyn til landbrugets problemer, i høj grad dikteres, ikke af folketinget, men af LO. Forleden dag under debatten om helhedsløsningen — det var i fredags — mente det ærede medlem hr. Hans Rasmussen, at vort parti var asocialt i sin indstilling. Det er kedeligt, at det stadig ikke er gået op for det ærede medlem, at min og mit partis argumentation for landbrugsstøtte går ud på, at såfremt landbruget ikke får samfundets hjælp i den øjeblikkelige vanskelige situation, kan det komme til at betyde vanskeligheder for andre erhverv og først og fremmest for dem, der er svagest stillede. Talen om, hvem der er asocial, bør vist forstumme i den forbindelse. Undlader vi at hjælpe landbruget, kommer der arbejdsløshed og økonomiske vanskeligheder, og så er spørgsmålet, hvem der er asocial, ikke over for landbruget, men over for den danske arbejder. Det gælder nu og i fremtiden om at få afstemt kravene og dermed forøge arbejdsindsatsen og produktionen inden for alle erhverv, så vi kan klare os i konkurrencen.

Ændringsforslag nr. 1 til § 2 i lov om af-